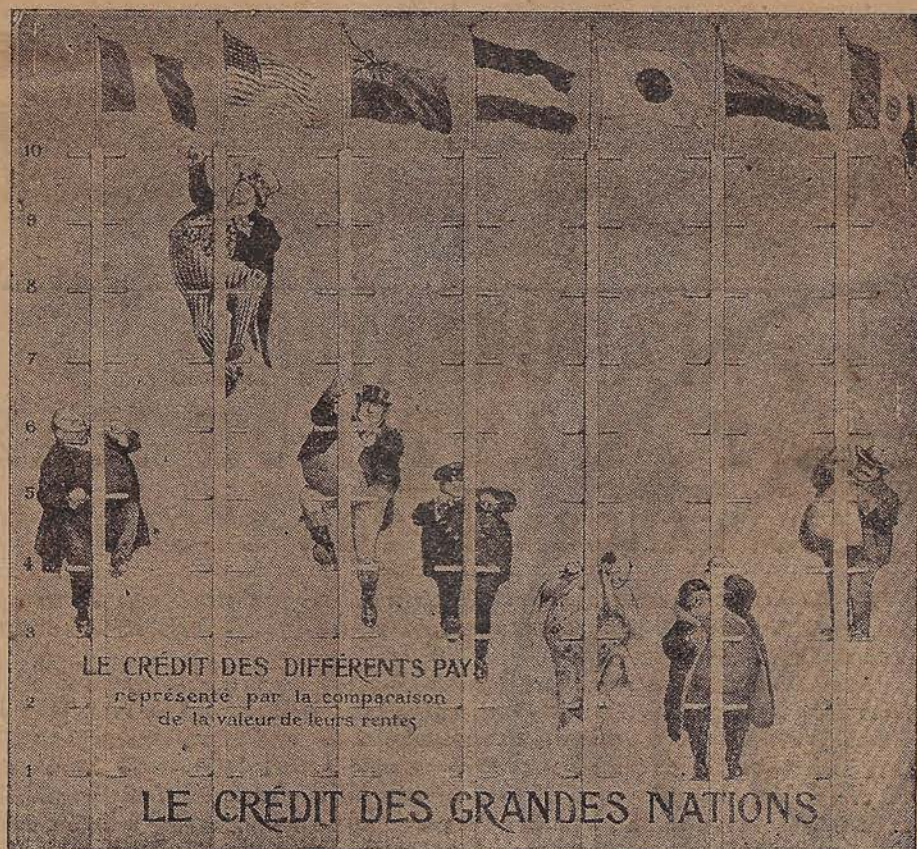

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΡΚΟΙ ΚΑΤΕΛΥΣΑΝ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ

ΓΑΡΙΚΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

Ἐπ' αὐταίῃ τῇ οἰκονομικῇ κρίσει, ἐξορήσασα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἔξη-
πλώθη εἰς δόξαληρον τὸν κόσμον, ἀναδημοσιεύσασα σήμερον τὴν χαρακτηριστικὰ
τάτην εἰκόνα μας, παριστάσασα τὸ ὕψος τῶν πιστώσεων, ἐκάστου τῶν μεγάλων Ἐ-
θνῶν. Ὅπως βλέπεται ἡ Ἀμερικὴ, παρ' ὅλην τὴν κρίσιν τῆς, ἔρχεται πρώτη, καὶ
μόνον ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ἀπορρίπτονται νὰ ἔλθουν δευτέρω.

πουνγιά πίσω. Δὲν εὔρε πουνδετὰ τὸν Δεο-
βίσην.

— Πάρε, εἶπεν ὁ Σάχης τὰ δέκα πουν-
γιά, καὶ δόσε τα εἰς τὸν πρῶτον Δεοβίσην
ὅπου θ' ἀπαντήσῃ. Προσέβα νὰ εἶνε
Δεοβίση ἀληθινός.

Ἐφυνεν ὁ μαῦρος καὶ ἔκαμε πολὺν
καιρὸν νὰ ἐπιστρέφῃ. Μίαν ἡμέραν ὅμως
ἤλθε. Ἄλλ' ἔφερε καὶ τὰ πουνγιά.

— Διὰ τὰ φέρεαι πίσω; ἠρώτησεν ὁ
Σάχης.

— Δίδω δὲν ἤδρα κανένα Δεοβίσην.

— Ἐχει τετρακοσίους ἡ Ἰσπαχάνη,
καὶ ἂν γυρίσῃς γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν ἄλ-
λους τόσους θ' ἀπαντήσῃς.

— Οὐ μαῦρος ἐγέλασε καὶ ἀπεκρίθη.

— Τέτοιους Δεοβίσιδες εἶδα πολλοὺς,
εἶδα περισσοτέρους ἀπὸ χιλίους. Ἀλλὰ
δὲν εἶνε ἀληθινοὶ Δεοβίσιδες.

— Καὶ πῶς τὸ ἐκατάλαβες;

— Ὅταν τοὺς ἔδιδα τὰ πουνγιά, ὅλοι
τὰ ἐπαινοῦν... Φοροῦν τὰ ράσα τοῦ Δεο-
βίση, μὰ εἶνε ὅλοι γιλαγγυροί.

— Τί λὲς Βεζύρη; ἠρώτησεν ὁ Σάχης
τὸν πονηρόν.

— Καὶ τὸν πονηρὸς τοῦ ἀπεκρίθη:

— Δόσε μου ἐμένα τὰ πουνγιά νὰ εὔρω
τὸν Δεοβίσην, καὶ ἄλλην σοοῦν μὴ στέλ-

ὁποῖον δὲν ὑπάρχουσιν αἰτίαι· καὶ νὰ μὴ
ζητῶσιν ὅτι πρέπει νὰ φθάσωμεν τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους πρὶν ἀρχίσωμεν νὰ περιπατῶ-
μεν τὴν ὑπὸρειαν.

— Ἀλλὰ τότεν ἀνέστης δὲν εἶνε κανεὶς,»
εἶπεν εἰς ἀπὸ τοὺς Ἀδελφίτας.

Τόσον ἀνέστης εἶνε τὰ ἐννέα δεκατημέρια
τῶν νέμοθετῶν, τῶν διδασκάλων, καὶ ὅλων
τῶν διορθωτῶν τοῦ κόσμου καθ' ἐκάστην
ἡμέραν—εἶπεν ὁ Δημόκριτος.

Ἡ εἰς συναστροφὴν ἐλθοῦσα χαριτωμένη
συντροφία, ἥτις ἤρχισε νὰ γίνετα ἀνυπόφο-
ρος εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ φυσιολόγου, ὑπέ-
στρεψε πάλιν εἰς τὸν οἶκόν τῆς· καὶ καθ' ὅ-
δον, ὑπὸ τὴν λάμπην τοῦ Ἑσπέρου, καὶ κα-
λοῦ τινος λυκαυγῆος, ἐμωρόλόγουν περὶ
σφιγγῶν καὶ μονοκερῶν καὶ γυμνοσι-
στῶν καὶ μ' ὅλα τὰ παντοδαπὰ μωρολογή-
ματά των, ἐσυμφώνουν ὅλοι κατὰ τοῦτο,
ὅτι ὁ Δημόκριτος εἶνε ἄνθρωπος παρὰ ξένος,
φαντασιώτικος, οἰρηματίας, φιλοκατήγορος,
ἐὰν καὶ ἄλλως εἶνε ὑπερφυῶς νοστήμη ἢ
συναναστροφὴ τυ.

— Τὸ κρασί του εἶνε τὸ κάλλιστον ἀφ'
ὅσα εἰμπορεῖ τις νὰ εὔρῃ εἰς αὐτόν, εἶπεν ὁ
βουλευτής.

— Ἀγαθὲ Ἀννού! ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ
Δημόκριτος, ὅταν ἔμεινε μόνος. Τί δὲν
ἀναγκάζεται νὰ λαλῇ τις με τοὺς Ἀδελφί-
τας τούτους, ὅταν τοὺς συναναστρέφεται!

ἑαυτῶν νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὰ κατὰ μέρος
ἔργα τῆς φύσεως, ἐπρόβαλλαν πάντοτε ζη-
τήματα τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὰ
ἔρια τοῦ ἀνθρώπινου νοός.

Ἔως ἐκείνης τῆς ἐπικρατείας (ἐστοχά-
ζοντο) κανεὶς δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ παρά ὅς
τις εἶνε ὁμοίος μας· καὶ ὅτι ἂν λέγωμεν
περὶ τοῦτων εἰς τοὺς Ἀδελφίτας, εἴμεθα
κἂν βέβαιοι, ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ μᾶς
ἀποδείξῃ ψευδόμενος.

Ἐν ἀπὸ τὰ ἀγαπητάτων ζητήματα ἦτο
τὸ ἐφεξῆς. Πῶς, πόθεν, καὶ ἐκτείνων ἐγε-
νήθη ὁ κόσμος;

»Προσῆλθεν ἀπὸ ἓν αὐγόν, εἶπεν εἰς ὁ
αἰθὴρ ἦτο τὸ λευκόν, καὶ τὸ χάος ὁ κρό-
κος· καὶ ἡ γῆ τὸν ἐκλώσθησε.

»Ἐγενήθη ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος,» εἶπεν
ἄλλος.

»Παντάσοι δὲν ἐγενήθη, ὡμίλησεν ὁ
τρίτος. Τὰ πάντα ἦσαν πάντοτε καθὼς εἶνε,
καὶ ὅθλου μείνειν καθὼς ἦσαν.

Ἡ δόξα αὕτη ἤρесе πολλὰ τοὺς Ἀδελφί-
τας διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς. Ἐμνησθεὶς τὰ
πάντα (ἔλεγον) χωρὶς νὰ ἀναγκάζεται· κα-
νεὶς νὰ στεναχωρῇ πολὺν καιρὸν τὴν κεφα-
λήν του. Ὅπως ἦτο πάντοτε, ἀπεκρίνετο
εὐθὺς πᾶς Ἀδελφίτης, ὅταν ἠρωτᾶτο περὶ
τῆς αἰτίας ἢ τῆς ἀρχῆς πράγματός τινος·
καὶ ὅς τις με τοῦτο δὲν εὐχαριστεῖτο, ἐνο-
μίλειο ἔυλοκέφαλος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ὁ διάσημος Ἀγγλος φυτολόγος Ὀλιβέρ
Λότζ εἰς περισπούδαστους διαλέξεις ἐνώπιον
τῆς ἐν Βίρμινγχαμ Ἑταιρίας Ρώσικιν ὑπεσιή-
ρεως τὴν αἰωνιότητα τῆς ἀνθρωπίνης υπάρ-
ξεως, τὴν συνέχισιν ἐπ' αἰῶνας τῆς ἀτο-
μικότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ μετὰ θάνατον
τὴν ματίπτωσιν τοῦ ὕλικου ἀνθρώπου εἰς αὐ-
λὸν ὄν, διατηροῦν ὅλας τὰς λειτουργίας τῆς
ἐπὶ γῆς υπάρξεώς του.

✱

Ὑπάρχει πράγματι ἐπιστήμη τοῦ αὐλοῦ,
εἶπεν ὁ Λότζ, τόσον ἰσχυρὰ καὶ θετικὴ ὥ-
στε καὶ τοῦ ὕλικου κόσμου. Τὰ παραδείγματα
τῆς τηλεπαθείας καὶ τῆς υπερεναυσισθίας τί-
ποτε ἄλλο δὲν προδίδουν ἢ τὸν στενώτατον
δεσμὸν μεταξὺ τοῦ ὕλικου καὶ τοῦ αὐλοῦ κό-
σμου. Δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ μεταχειρισθῇ
τὴν διάνοιαν ἄλλου κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον
ὅπως θὰ μεταχειρίζετο ξένην γραφίδα, μελά-
νην καὶ γραφεῖον. Αἱ ἐκ δηλώσεις τῆς ὑπε-
ρναυσισθίας καὶ ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας λαμ-
βάνει πολλάκις ὁ ἄνθρωπος δι' ἄλλων μέσων
ἢ διὰ τῶν αἰσθησῶν του ὡς παραδείγματα
ἔχουσιν νὰ βλέπῃ ἀντικείμενα ἐκ μακροτάτης
ἀποστάσεως τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἴδωσιν
οἱ ἄλλοι εἶνε πεισφανὴ τεκμήρια τῆς αὐλοῦ
ζωῆς.

✱

Ὡς πρὸς τὰς συνθήκας τῆς μετὰ θάνατον
ζωῆς ὁ Λότζ φρονεῖ δι' ὁ χρόνος καὶ ὁ χρό-
νος οὐδὲν σημαίνουν διὰ τὰ ἀνθρώπινα ὄντα
τὰ ὁποῖα θὰ ζῶσιν εἰς τὸν αἰθέρα ζωῆς
πράγματι αἰθερίαν. Ὁ θάνατος δὲν ἐπιφέρει
οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ἢ θραύσιν τῶν συνθηκῶν
τῆς ἐπὶ τῆς γῆς διανοητικῆς ζωῆς, οὐδεμίαν
ἄλλοιαν τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως. Ὁ χα-
ρακτήρ, ἡ ἀτομικότης καὶ ὅλα τὰ οὐσιώδη

γνωρίσματα τῆς διανοίας, μόρφωσις, ἐκπαί-
δευσις, συμπάθεια, κλίσεις, ἐξακολουθοῦν ὑ-
φιστάμενα καὶ μετὰ θάνατον, μόνον δὲ αἱ
αὐστηρῶς γήινα δοκιμασίαι—αἱ σωματικαὶ
ἀλγηδόνες καὶ τὰ πάθη—παύουν πλέον τυ-
ραννοῦσαι τὴν αὐλὸν διαρξιν.

✱

Αὐτὸ εἶνε συμπέρασμα τῶν μέχρι τοῦδε
ψυχολογικῶν ἐρευνῶν, εἶπεν ὁ Λότζ, ἴσως δὲ
μῖαν ἡμέραν εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον, ἡ ψυ-
χολογικὴ ἐπιστήμη προσδεύσει μέχρι τοσοῦ-
του ὥστε ν' ἀποκαλύψῃ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἄν-
θρωπον—τοὺς δεσμούς τοῦ ὕλικου καὶ αὐλοῦ
κόσμου.

ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙ

ΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗ ΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐμπορικὴ ἔφημερίς
«Ἐρμῆς» εἰς τὸ τελευταῖον τῆς φύλλου γρά-
φει τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἐν
Ἀμερικῇ καὶ τῶν καταγοήσεων, αἵτινες λαμ-
βάνουν χώραν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ τελωνεῖα.

«Ἡ πρὸ τίνος ἀνακαλυφθεῖσα εἰσαγωγὴ ἑλ-
ληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ἀμερικὴν φαίνε-
ται δυστυχεῶς ὅτι θὰ ἔχῃ δυσχερέστερον συνε-
πείας διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀκόμη
ἔτους, αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ εἶχον ὑπονοίαν,
ὅτι διενεργεῖτο λαθρεμπόριον μεταξὺ Ἑλλάδος
καὶ Ἀμερικῆς· κατόπιν δὲ ἐπιστρεφόντων ἐξε-
τάσεων κατ' ὁμοίαν νὰ ἀνακαλύψουν ὅτι πράγ-
ματι εἰσαγωγεῖς τινες Ἑλληνικῶν προϊόντων
ἐπετύγγον νὰ ἐξαπατῶσι λίαν ἐπιδεΐως τὰς
τελωνιακὰς ἀρχὰς καὶ νὰ πληρώσωσιν ἐλαχί-
στον τελωνειακὸν δασμὸν δι' ἐμπορεύματα τὰ
ὅποια ἐὰν ἐξετελωνίζοντο μετὰ τὸ ἐν ἰσχύει
δασμολόγιον θὰ ἐφορολογεῖντο βαρύτερα.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις προτοῦ προῆλ-
εἰς οἰονδήποτε μέτρον ἀπολλεῖσθαι κατὰ τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, θέλωσα νὰ ἔχῃ εἰς χει-
ρας τῆς ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς διεξαγωγῆς τοῦ
λεπτομεροῦς διέταξαι κατὰ τὸν παρελθόντα
Φεβρουάριον τὸν ἐμπορικὸν ἀκόλουθον τῆς ἐν
Παρισίῃς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας Μπέικ-
βορτς, νὰ ἐπιληφθῇ ἐν μυστικότητι τῆς ὑπο-
θέσεως. Ἐκείνιος δὲ κατέτιν καταλλήλων ἐ-
νεργειῶν, ἐβεβαιώθη ὅτι εἰσαγωγεῖς τινες ἐνε-
ργοῦν λαθρεμπόριον, ἀπέστειλε δὲ περὶ τοῦτου
λεπτομερῆ εἰδήσιν εἰς τὴν κυβερνήτην του.

Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβερνήσις κατόπιν τῆς
ἐκθέσεως τοῦ κ. Μπέικβορτς ἀπέστειλεν εἰς
Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τὸν κ.
Γεώργιον Λάμπ ὑπάλληλον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν ὑπουργείου, ὁ πος προῆλθ' εἰς λεπτο-
μεροδικὰς ἐρευνάς. Ὁ κ. Λάμπ, περιελάβων
τὰς Καλάμας, Πάτρας, Πειραιᾶ, Βόλον κλπ.
συνήγαγεν ἀναμνησθήντα στοιχεῖα ὅτι πράγ-
ματι διενεργεῖται λαθρεμπόριον καὶ τὸ σπου-
δαίτερον ὅτι μόνον εἰς βάρος τοῦ ἀμερικανι-
κοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου.

Διότι ὁ κ. Λάμπ μεταξὺ ἄλλων ἀνακάλυψεν
ὅτι ἐπὶ μίᾳς περιπτώσεως 10,000 ὀκάδων
ἐλαίων, αἵτινες εἶχον ἐκτελωνισθῇ εἰς Ν. Ὑόρ-
κην, ἀντὶ πέντε καὶ ἀνακαλύφθη κατόπιν ἡ
ἀληθὴς ποσότης των, φέρονται ἀναγεγραμμέ-
ναι εἰς τὰ διπλότυπα τῶν ἑλληνικῶν τελω-
νείων ὡς πέντε χιλιάδες ἐπιστῆς, τῶν ἐξαγω-
γῶν κατορθωσάντων οὕτω νὰ μὴ πληρώσωσιν
δασμὸν διὰ τὰς ἐτέρας 5000 ὀκάδας.

Ὁ κ. Λάμπ, ὅστις ἀνεχώρησε γῆδς ἐπι-
στρέφων εἰς Ἀμερικήν, μέλει νὰ ὑποβάλῃ
λεπτομερεστάτην ἐκθεσιν εἰς τὴν Κυβερνήτην
του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὑπάρχει φόβος,
ὅτι θὰ ληφθῶσιν περισσοτέρα μέτρα διὰ τὸ ἐλ-
ληνικὸν ἐμπόριον, ἂν μὴ ἡ ἑλληνικὴ κυβερ-
νήσις προῆλθ' εἰς δραστηρίαν ἐνεργείαν.»

Δόσε μου ξμένα τὰ πονγγιά νὰ εὔρω
Δεοβίστην, καὶ ἄλλην φορὰν μὴ στέλ-
μαύρους...

Καὶ μὲ τέτοιον τρόπον ὁ Σάκης δὲν μα-
ταίωσε τὰ πονγγιά ποτέ, καὶ ἔμειναν ἐνδι-
ατημένοι, διότι ἀντήμειψε τὸν Δεοβίστην.
Ἀπὸ τὸ χθεῖς κυκλοφοροῦσαν θοὴν μνηστικὸν
ἀρτίημα τῶν «Ἀθηνῶν».

ΠΑΡΑΘΕΩΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθες-νοῦ)

Καὶ ὅμως οἱ ἠθικολόγοι σας παροργίζουν,
διότι ὁ κόσμος εἶνε τοιοῦτος. ὅποιος
καὶ ὅταν ὁ τίμιος φιλόσοφος, ὅστις
ὄρεται τὸ διατὶ δὲν δύνηται νὰ εἶνε κατ'
τὸν τρόπον, κρίνη γελῶν τὸν παροργι-
ζόμενον τούτων τῶν διδασκάλων, τὸν κηρύτ-
τειν ἐχθρὸν καὶ τῶν Θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων, τὸ ὅποιον εἶνε μὲν καθ' ἑαυτὸ γελοῖον
καὶ ἄνθρωπον, μάλιστα δὲ, ὅπου οἱ ὑποχονδρια-
σμένοι κύριοι προστάζουν, καμβάνει ἱκα-
στα τραγικὴν ἐλθασιν.

Ἀλλὰ τί θέλεις λοιπὸν νὰ κάμωσιν οἱ
καλοὶ οἱ καλοὶ;

Νὰ ἐξετάζωσιν ὀλίγον τι πρῶτον τὴν
ἐν πρῶτῳ ὁνειρευθῶσιν ὅτι αὐτοὶ εἶνε σοφοί
καὶ ἄπ' ἐκείνην νὰ συμπεριφέρωνται καὶ
ὑπομένωσι τὰς ἀφροσύνας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ νὰ πρέπει νὰ ὑπομείνωσιν τὰ ἐκείνων
τοὺς βελτιώνωσι διὰ παραδειγματῶν, καὶ
μὴ τοὺς καταβαρύνωσι μὲ ψυχρὰς φλυα-
σίας, μὴδὲ νὰ τοὺς πικραίνωσι δι' ἐπιπλή-
ρεις νὰ μὴ ἀπαιτῶσιν ἀποτελέσματα τῶν

ἀναγκάζεται νὰ ἀλλοτρίωσιν μετὰ τοὺς Ἀδελφί-
τας τούτους, ὅταν τοὺς συναναστρέφεται!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἄς μὴ στοχασθῇ τις δὲ ὅτι οἱ Ἀδελφί-
ται χωρὶς καμμίαν ἐξαιρέσιν ὠρίσθησαν
εἰς τὸν Θεόν, ἢ ἐνομοθέτησαν διὰ πολιτικῶν
ὁρίων νὰ μὴ ἀποκτῇσιν πλεονέκτημα νοῦν
παρὰ αἱ μάμμαι, αἱ παρομάναι, καὶ αἱ βο-
λευταὶ τῶν Ἀδελφῶν τῶν Ἀθηνῶν ἢ ἀντι-
ζηλος εἶχε καὶ φιλοσόφους, ἤγουν εἶχε φι-
λοσόφους, καθὼς καὶ ζωγράφους καὶ ποιη-
τάς.

Ὁ περίεργος σοφιστὴς Πρωταγόρας ἦτο
Ἀδελφίτης, καὶ ἀφῆκε πλῆθος μαθητῶν,
οἵτινες δὲν ἦσαν μὲν ἴσοι μετὰ τὸν διδάσκαλόν
τῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σύγχρονον
τὸν ὑπερέβαινον ὅμως κατὰ πολλὰ εἰς τὴν
οἴησιν καὶ ἀλογίαν.

Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐσύστησαν εὐκολὸν τινα
φιλοσοφίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεκρίνοντο χω-
ρὶς κόπον εἰς πάντα ἐρώτησιν, καὶ ἤδα-
λέσχουν περὶ παντὸς ὅ,τι εἶνε καὶ ὑπεράνω
καὶ ὑπὸ κάτω τοῦ ἡλίου μετὰ τὴν ταχύτη-
τά, ὥστε—ἐφ' ὅσον εἶχαν μόνον Ἀδελφίτας ἀ-
κροατάς—οἱ ἀγαθοὶ ἀκροαταὶ ἐπίστευαν
ἀδυστάκτως ὅτι οἱ φιλόσοφοι τῶν ἐξέχου-
σιν ἀσυγκρίτως καλῆτερα παρὰ αὐτοὶ τὰ
πράγματα, ἐάν καὶ κατὰ βάθος ἢ διαφορά
τῶν δὲν ἦτο μεγάλη τόσον, ὥστε φρόνιμος
ἄνθρωπος νὰ τὴν ἀγοράσῃ μετὰ ἑνὸς ὀβό-
λου.

Διότι τελευταῖον ἐκατήντα τὸ πρᾶγμα,
ὥστε ὁ Ἀδελφίτικὸς φιλόσοφος, ἔξω ἀπὸ
ἀσήμαντά τινα λέξεϊδια, ἤξευρεν ἀκριβῶς
τόσον τὰ πράγματα, ὅσον καὶ ἐκεῖνο, ἀπὸ
τοῦς Ἀδελφίτας, ὅτι ποτὲ τοῦ δὲν ἔστι
χάσθη ὅτι τὰ ἤξευρεν;

Οἱ φιλόσοφοι νομίζοντες ἴσως ἀνάξον

ακτῆς, ἢ ἀτομικότητος καὶ ὅλα τὰ οὐσιώδη ἡ-
ναι, προῆλθον εἰς δραστηρίαν ἐνέργειαν.

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Δ.

Ο ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Πρὸ 2 εἰσὼν καὶ πλέον εἶχαν ἐγερθῇ τὸ
ζήτημα τοῦ ἐν Πάτραις Ναοῦ τοῦ Ἀγίου
Ἀνδρέου.

Ἀπὸ 20ετίας κατ' ἔτος καὶ δις τοῦ ἔ-
τους πολλάκις μεταβαίνων εἰς Πάτρας δὲν
ἤμην ἄγνωστος εἰς τοὺς ἐκεῖ, ὅτε ὁ Δήμαρχος
κ. Βότσης ὑπερμαχῶν ὑπὲρ τοῦ νῦν
φραγκικοῦ σχεδίου, μὲ παρεκάλεσε νὰ τὰ
ἴδω, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μία μεγάλη με-
ρίς λογίων, ἱατρῶν, ἐμπόρων, ἀρχιτεκτόνων
κλπ. καὶ μὲ παρεκάλει νὰ ἀναικονώσω εἰς
τὴν ἐκεῖ Ἑμπορικὴν λέσχην τὴν γνῶμην μου.
Τὰ σχέδια εἶδον ὅτι ἄπαξ οὔτε δις, τὰ σχέ-
δια ἦσαν πλέον τῶν 12, ὡς ἐνθυμοῦμαι, ἐν
διαφόροις λεπτομερείαις τοῦ ὅλου, ὁ κ. Λιά-
λιος, ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ κ. Βέρροιος,
καὶ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἦσαν συνήθως οἱ
παρακολουθοῦντες τὴν συζήτησιν. Πολύ εὐ-
χαρίστως ἐδέχθη τότε τὴν πρόκλησιν καὶ
ἐν τῇ Ἑμπορικῇ λέσχῃ τῇ 24 Ὀκτωβρίου
1905 ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατη-
ρίου ἐδειξά ὅτι ὁ ναὸς εἶνε Γοτθικὸς, φραγ-
κικὸς, ὅ,τι θέλετε καὶ μόνον Βυζαντινὸς δὲν
εἶνε. Ἀνέφερον δὲ ὅτι ἐθνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλ-

λουσιν εἰς ἡμᾶς νὰ μὴ μιμώμεθα τὰ ξένα.
Ἡ Ἑλλάς, τοῖς εἶπον, ὡς εἶνε διδάσκαλος
ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τέχνῃ, οὕτω, εἶνε διδάσκαλος
καὶ ἐν τῇ χριστιανικῇ τέχνῃ. Ὁ δὲ ναὸς
τῆς Ἀγίας Σοφίας εἶνε τὸ ἑξοχὸν πρότυπον
τῆς Ἑλληνικῆς χριστ. τέχνης, ἐπομένως
διατὶ οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς, οἱ διδάσκαλοι τῶν
λοιπῶν, οἱ ἔχοντες νὰ ὑποδείξωμεν τὰ
λαμπρότερα σχέδια τῆς χριστ. τέχνης, νὰ
μὴ ἀρκώμεθα εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐθνικοὺς
τύπους ἀλλὰ δανειζόμεθα ἀπὸ τοὺς φράγ-
κους Γοτθικοὺς ἢ ἄλλους τύπους, λαμπροὺς
διὰ τὴν δύσιν, ἀλλ' ἥμισυ καταλλήλους
δι' ἡμᾶς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ
δι' ἄλλον λόγον εἶπον ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀ-
πομακρυνώμεθα τῶν πατριῶν, διότι κατὰ τὸ
«φιλεῖ τὸ ἀρχόμενον συνεξομοιοῦσθαι τοῖς
ἀρχουσι» μετὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ φραγκικοῦ
τούτου ναοῦ, ὁ λαὸς ὁ ἀρχίσῃ ν' ἀπομιμή-
ται τοῦτον καὶ αἰώνως θὰ ἴδωμεν ἢ νὰ γαμί-
σῃ ἢ Πελοπόννησος τοιούτων φραγκι-
κῶν νεοπλασμάτων (καὶ σημειώσατέ
το παρακαλῶ πολὺ αὐτὸ) ἢ θὰ ἴδωμεν νὰ
ἱδρύνται τραγελαφικοὶ ναοὶ μεκτοῦ
φραγκικοῦ καὶ Βυζ. ρυθμοῦ ὡς τοῦτο συμβαί-
νει σήμερον περίπου εἰς τὴν Ἑκκλησιαστι-
κὴν μουσικὴν μας.

Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως ἡ διάλεξις μου τύχῃ
τῆς γενικῆς ὑφ' ὅλων ἐξελέγξῃς καὶ ἐπιθυ-
μῶν νὰ προκαλέσω εὐρεῖαν τὴν ἐπὶ τοῦ
σπουδαιωτάτου τούτου θέματος συζήτη-
σιν ἀπέτεινε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον τὴν κα-
τωτέρω ἐπιστολήν.

Ἐν Πάτραις τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1905
Ἀξιότιμε φίλε κ. Δήμαρχε
Τὴν ἐσπέραν ταύτην 6 1/2 μ. μ. θέλω
διηγήσει εἰς τὴν (ἐμπορικὴν) λέσχην ἀπὲ-

ΕΙΣ ΤΟΝ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ».

ΡΥΣΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

μάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, μὲ σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

ναντι ξενοδοχείου 'Αγγλίας περί τοῦ μέλ-
λοντος νά ἐξεργηθῇ ναοῦ τοῦ 'Αγίου 'Αν-
δρέου ἐν Πάτραις' λαμβάνω τὴν τιμὴν
νά παρακαλέσω ὑμᾶς εἰ δυνατόν ὅπως
μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μηχανι-
κῶν, ἀρχιτεκτονικῶν καὶ ἄλλων λογίων,
οὓς ἡμεῖς γνωρίζετε μὲ τιμῆσθε εἰς τὴν
καθαρώς ἐπιστημονικὴν διάλεξιν ταύ-
την. Πρὸς δὲ, εἰ δυνατόν, ὅπως μᾶς περ-
ψητε τοῦ μέλλοντος νά ἰδουθῇ ναοῦ δ' ὁ
σχέδια. α' τὴν πρόσοψιν αὐτοῦ ἢ τὸ καθό-
λου ἐξωτερικόν, καὶ β' τὴν ἀρχιτεκτονικὴν
αὐτοῦ κάτοψιν.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ἑμέτερος

Λαμπάκης

Ἐν τῇ διαλέξει μου ταύτῃ ἀνέπτυξα τί
περὶ τοῦ Γοτθικοῦ ρυθμοῦ· εἶτα δὲ ἴδιον προ-
κλάσματα ἔδειξα πῶς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ θό-
λου τοῦ Πανθέου 26 π. χ. οἱ μεγάλοι ἑλ-
ληνες χριστιανοί· Ἀρχιτέκτονες Ἰσιδώρος
καὶ Ἀνθέμιος πρὸς τιμὴν τοῦ ἐν Βυζ. Ἑλ-
ληνισμοῦ περὶ τοῦ 532 μ. Χ. ἔλυσαν τὸ
μέγα ἀρχιτεκτονικὸν πρόβλημα τοῦτ' ἔτσι
τῇ ἀναπετάσει τοῦ θόλου (34 μέτρ. διά-
μετρον ἔχοντος ἐπὶ τεσσάρων μόνον πινσῶν.

Μετὰ τὸ ἀριστούργημα τοῦτο, καθαρῶς
ἔργον τῶν ἡμετέρων προγόνων (ὡς κατ'
ἀπομίμησιν ἀνὴρ πατριώτης ἀνῆγειρεν ἐν
Πάτραις τὸν ναὸν τοῦ Παντοκράτορος) ἀνέ-
φερον αὐτοῖς, εἶναι τις ὅστις θὰ ἐπρόσιμα
φραγκικοῦ τύπου ναὸν, ἀπὸ οἱ Φράγκοι διὰ
τὴν Ἀνατολήν, δὲν ἔχουσι τέλος πάντων
ἀρῆσει τὰς ἀρίστες ἀναμνήσεις;

Ἐλπίζωμεν, εἶπον, ὅτι οἱ ἀπὸ χρηστοῦ
συνειδότης λόγοι οὗτοι θὰ εὐρωσιν τοὺς δι-
καίους κριτάς.

Ποίως δὲ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς ἔτυχον
αἱ σκέψεις ἡμῶν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀκρο-
ατῶν δεικνύουσι τὰ Πατρινα φύλλα «Νέος
Αἰὼν» (25 Ὀκτωβρίου 1905) καὶ ἡ «Πελο-
πόννησος» (25 Ὀκτωβρίου 1905). κλπ.

Ἀῦται ἦσαν αἱ ἐνέργειαι μου, αἱ προσπά-
θαι μου καὶ οἱ πόθοι μου εἰς Πάτρας· ἡ
ἐξ ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ ἀπὸ χρηστοῦ συνει-
δότης ἐπικράτησις τοῦ ἡμετέρου ἐθνικοῦ ἐκ-

κλησιαστικοῦ τύπου.

Θέλετε ἤδη νά μάθητε τί γράφει περὶ τῶν
ἐν Πάτραις ἐνεργειῶν μου ὁ κ. Ἀδαμαντίου;
Ἀκούσατε :

«Εἰς τὰς Πάτρας ἔκαμε διαλέξεις διὰ
νά θανατίσῃ τὸν κόσμον κατὰ τοῦ
ἰδρυομένου ναοῦ τοῦ 'Αγ. Ἀνδρέου (!)
Γοτθικός λέγει εἶναι ὁ ναός· καὶ ὁ ναός
δὲν εἶναι Γοτθικός· ἀλλὰ τὸ ἔλεγε διότι
δὲν ἐνεκρίθη κάποιον ἄλλο σχέδιον, τὸ
ὁποῖον τὸν ἐνδιέφερεν (!!!) Συμειώ-
σατε δὲ ὅτι μὲ κατὰπληξιν μου ἤκουσα
εἰς τὰς Πάτρας τὴν διοβεθαίωσιν, ὅτι
ὁ κοπτόμενος ὑπὲρ τῶν Βυζαντινῶν
ρυθμῶν οὔτε εἶδε καὶ τὰ σχέδια τοῦ
ναοῦ (!)»

vv

Λοιπὸν ὁ κοπτόμενος ἐγὼ ὑπὲρ τῶν Βυ-
ζαντινῶν ρυθμῶν, οὔτε εἶδα καὶ τὰ σχέδια
τοῦ Ναοῦ!

Καὶ αὐτὰ ὡς πόσον δημοσιεύονται εἰς ἑγ-
κρίτον φύλλον φίλου!

Καὶ ἐπὶ τέλους εὐρίσκει ποῖον τὸ ἐλατή-
ριον, ἐξ οὗ δρῶντες συνεβούλευον καὶ προ-
έτρεπον ὅπως τὸ οἰκοδόμημα μὴ ἦ ξένον ἀλλὰ
Βυζαντινόν, οὐχὶ ὀνείριον, ἀλλὰ γνήσιον ἡμε-
τερον, οὐχὶ ὑπενθυμίζον προγόνους τῶν Σταυ-
ροφόρων, ἀλλ' ἡμετέρους προγόνους, τοὺς
Ἑλληνας Χριστιανούς Ἰκτίους τοῦ Βυζαν-
τίου. Ποῖον λοιπὸν κατὰ τὸν κ. Ἀδαμάντιον τὸ
ἐμὸν ἐλατήριον;

Ἀκούσατε :

«Γοτθικός, λέγει εἶναι ὁ ναός,
καὶ ὁ ναός δὲν εἶναι Γοτθικός,
ἀλλὰ τὸ ἔλεγε διότι δὲν ἐνεκρίθη
κάποιον ἄλλο σχέδιον, τὸ ὁποῖον
τὸν ἐνδιέφερεν !»

vv

Τὶ νὰ εἰπῶμεν διὰ τὴν περὶ ἡμᾶς γνώμην
ταύτην τοῦ κ. Ἀδαμαντίου;

Ἄν πραγματικῶς ἡ πρᾶξις αὕτη οὐδεμίαν
ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν τιμὴν
ἐπιστήμονος καὶ μάλιστα συχνὰ διδάσκοντος
περὶ ἀρετῆς, παρακαλοῦμεν τὴν Εἰσαγγε-
λίαν νά ἐξετάσῃ τὸ κατ' ἐμοῦ δημοσίᾳ ὑπὸ
τοῦ κ. Ἀδαμαντίου καταγγελλόμενον καὶ ὡς
πρᾶξις ὅτι ἐν τῇ περιστάσει τυχὺν διακελεύ-
ουσιν οἱ νόμοι περὶ τῶν ἀθλῶν συκοφαντῶν!

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

Υφηγιτῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

— Δι' ἐργασίαν τοῦ ο. κ. Αἰδοῦνης πρὸς τὴν
ἀστυνομίαν διέταξεν, ὅπως ἀπαγορευθοῦν εἰς
τοὺς κινηματογράφους αἱ ἄστυναι εἰκόνες.

— Τὸ μέτρον τοῦ κ. Λεβίδου εἶναι πληρέ-
στατα δικαιολογημένον.

— Διότι οἱ κινηματογράφοι τὸ εἶχον πα-
ρακάμει.

— Καὶ παρίστανον διαφόρους ἀσέμνους
σημνάς.

— Κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Λεβίδου ἡ ἀστυ-
νομία θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν πα-
γοποιεῖων.

— Ἐπίσης θὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὰ βυτία
ὕψους τῆς γείτονος πόλεως.

— Οὕτω ὑπάρχει ἐλπίς νά ἐκλείψῃ εἰς
κίνδυνος τῆς δημοσίας ὑγιείας ἐκ τῶν ὑδάτων
καὶ τῶν πάγων.

— Ὁ θεατρώνης τοῦ Βασιτῆ ἀπεράσις νά
ἐπιστρέψῃ τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰσιτηρίων τῆς
παραστάσεως τῆς πάλης Μανωλοῦδης—Καρα-
μάν, εἰς τοὺς δικαιούχους.

— Εἰδοποιεῖται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι
διὰ τὰ περικτενῶν.

— Οἱ ὑπαπτισταὶ τοῦ Ἑβριλέως ἀπηλλά-
χτην τῶν ταξιδιῶν τῶν.

— Τὸ πρὸς τοῦτο Διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ
αὐριον.

— Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν νέων ὑπαπι-
στῶν σύδεν θετικὸν ἐργάσθη εἰσέτι.

— Ἡ συνοικία τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ἀ-
νεστατώθη γὰρ τὴν νύκτα.

— Ὁ παντοπώλης τῆς ὁδοῦ Ἀρείου Πά-
γου Ε. Καλούδης συνεπλάκη μετὰ τοῦ Β.
Νικολοπούλου.

— Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὁ παντοπώλης ἐ-
ξήγαγε τὸ περιστροφὸν καὶ ἐπυροβόλησε δις
τὸν Νικολόπουλον, εὐτυχῶς ἀνευ ἀποτελέ-
σματος.

— Ἀμφοτέρωι συνελήφθησαν καὶ ὠδηγῇ-
θησαν εἰς τὸ 4ον τμήμα.

ΜΟΥΒΙΕΣ

Εἰς τοὺς ἀνὰ τὴν πόλιν σταθμούς
καὶ τὰς περιπλανήσεις μας, ἔτυχον ἐνίοτε
νά ἴδωμεν γυναῖκας ὑπηρετούσας ἢ διευθυνού-
σας εἰς καφενεῖα πρὸ πάντων. Τὸ θέαμα δὲν
εἶναι σύνηθες παρ' ἡμῖν· διότι θεωρεῖται ἀκόμη
κάπως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἀξιοποσίπειαν νά
ἐργαζῇται γυνὴ εἰς μαγαζί. Ἐν τούτοις, ὅπου
παρουσιάζεται τοιαύτη σύμπτωσις, ἡ γυνὴ —
καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς· κάμνομεν λόγον—συμ-
περιφέρεται εὐπρεπῶς καὶ σεμνῶς. Ἐπειδὴ δὲ
ἡ γυνὴ ἀναπτύσσει πάντοτε περὶ αὐτὴν ἀτμό-

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ παρατρεῖ τις εἰς τὴν
ἔξω τοῦ λαοῦ, μερικὰ πράγματα τὰ
προσένοῦν εὐάρεστον ἐντύπωσιν. Βλέπετε δὲ
ἐνίοτε ἀνθρώπους, ἐπαγγελματίας ἢ ἐργα-
θελόντας νά ὀμιλοῦν ἐπιμελέστερον τὴν
σαν καὶ φιλοτιμουμένους νὰ μεταχειρί-
ωσασιν ἐλεγκτὰς καὶ ἡ προκειμένη
γλώσσης οἷα ἡ Ἑλληνικὴ ἢ ὅποια εἴναι
σκολος. Ὁ Ἀνατὼλ Φράνς εἶπέ ποτε
κόρη τοῦ παρινοῦ λαοῦ ἔχει ἔμφυτον λα-
τρεῖα περισσότεραν ἀπὸ ὅσῃν ἔχουν ἡ
ῤομενικὴ ὡς ἀριστοκρατίδες. Πρὸ ἡμερῶν
τὸ τραῦμα τῶν Πατησίων συνηντήσαμε ἐ-
κτὸν ὑπὸ πλῆλιν, ὁ ὁποῖος ὑποκλέπτων
μὰς εὐκαιρίας, ἀνεγίνωσκε τί ὑποθέτεται
περὶ οὐρανοῦ βιβλίον τοῦ Αἰγινίτου. Κι
ἀρκετὰ μορφωμένος ὡς ἡδυνήθημεν νά
θώμεν.

Λάβετε τὴν φυσικὴν ταύτην εὐγένειαν
περιθάλψατε αὐτήν. Μὴ τὴν ἀφίνετε ὑπὲρ
ἐπιδορᾶσιν τῶν κουτσαβάκηδων καὶ τῶν
τηδῶν. Ἐχετε οὕτω ἢ δὲν ἔχετε ὑπὲρ
λεπτοτέρας, εὐφρεῖς, οἷος θὰ ἡδύνατο νά
ὑ λάβω τῶν Ἀθηνῶν;

ΡΟΖΕΣΤΒΕΝΣΚΗ ?

Ἐπέπρωτο
ἐμφανισθῇ εἰς τὸν κόσμον τὸσον
ὅσον ἀπῆρτετο νά συνδέσῃ τὸ ὄνομα τῆς
μῆαν ἄτυχον. Καὶ ὅμως δὲν ἦτο κακὸς
ματικὸς. Ἀλλὰ τί σημαίνει; Ἐπέπρωτο
αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν. Ἐδοξάσθη. Ὁ Πορ-
ὡς λέγουσι οἱ ἱστορικοί, ἦτο ἀνὴρ ὑπερο-
χος οὗ Καίσαρος. Ἐν τούτοις ἡ ἀτυχία
λαίψα τὴν λαμπρότητα τῆς δόξης του.

ΘΕΑΤΡ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. Διὰ τρίτην φο-
ρὰν πρᾶκτος κωμῶδις ἡ «Ἀγαπίτσα». Γ.
χῶθ ὁ Κωλέττης τοῦ κ. Πολυβίου Δημ.
κοπούλου· εἰς τὸ ἔργον ἐμφανίζεται καὶ
λιγνάνης 19ετής.

ΦΑΛΗΡΟΥ. «Ἡ μικρὰ Μπόεμ» ὑπὸ
Γαλλικῆς ὀπερέττας.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. Ἀπόψε ἡ κωμῶ-
δις «Δουλοῦ».

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Ἡ τύχη τῆς Μαρο-
Ν. ΣΚΗΝΗ. Τὰ «Παναθηναῖα» Προ-
δὲ «Μητρίδος» τοῦ κ. Στεφάνου Γρανίτσα.
ΑΡΝΙΩΤΗ. Σήμερον τὸ δράμα «Πα-
Ἐλπίς» ἢ «Ἐλεος».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἱπποδρόμιον Πιερανό-
ΤΣΟΧΑ. Κινηματογράφος Πατέ.
ΑΛΑΜΠΡΑ. Ὁ Κονιτσώτης.